

Núm.
73

Desembre
2023

Aires de l'Empordà

Homenots
JOSEP
AYATS RIERA
pàg. 10

**Pergamins de
Can Gummà**
pàg. 14

Aires de l'Empordà

SU- MA- RI

Sumari	2
Poesia	2
Editorial	2
Homenatge a la gent gran	3
Gestió de residus	4
Ajuts Leader	5
Servei de banca a Cabanelles	5
25N	6
Homenots	8
Des de l'Ajuntament	11
Enigmes 72 (la sol.lucions)	13
Pergamins de Can Gummà	14
Servei de teleassistència	14
També hem viscut i celebrat	15
Festa Major d'Espinavessa	16

Telèfon Ajuntament: 972 56 51 61
butlleti@cabanelles.cat

Diputació de Girona

EDI- TO- RIAL

Catalunya pateix el pitjor episodi de sequera dels darrers 100 anys.

Son paraules de la Generalitat, paraules majors.

En el moment d'escriure aquesta editorial els pantans del país estan al 18% de la seva capacitat, i en concret l'embassament Darnius Boadella, el que ens toca més a prop, el tenim al 13,99% de capacitat. Juntament amb l'aquífer Fluvià – Muga i la resta de l'Empordà estem en situació d'emergència. L'estat de la sequera pluviomètrica és considerat sequera extrema.

L'ACA –Agència Catalana de l'Aigua- ha agafat les regnes d'aquest afrontament que tenim a sobre i ja està governant el timó d'aquesta lluita, aplicant el Pla Especial de Sequera, que preveu tota una bateria de restriccions en funció de l'estadi en què ens anem trobant.

Fa pocs minuts he signat un BAN per informar d'aquest fet on detallem la quantitat màxima prevista de volum d'aigua per habitant que ens imposa el PES. També va acompanyat d'un cartell didàctic amb les restriccions d'aigua en els usos urbans i casolans. Encara que ara es posés a ploure dies i dies, en farien falta molts per tornar a omplir embassaments i fer pujar les capes freàtiques a nivells propers als previs a la sequera. Per tant, és clar que haurem de conviure temps amb aquestes restriccions i, encara més important i decisiu, hem d'aprendre a estimar l'aigua com si fos or. Valorar-la com cal i conscienciar-nos que si no en fem un ús raonable i racional ens hi va la vida.

Amb la confiança que sabrem sortir-nos d'aquesta amenaça com ho hem anat fent al llarg dels temps de tota mena de perills, no deixem de celebrar el Nadal. Aquestes festes, tot i el que comporten de materialisme, i orientació al comerç, no deixen de ser entranyables i encara conserven una crida a l'esperança!

Sebastià

Bon Nadal!

Homenatge a la *Gent Gran*

Aquest passat dia 5 de novembre, com cada primer diumenge de novembre dels darrers anys hem celebrat la festa de la gent gran de casa nostra, amb un dinar al local polivalent de La Sala, amb l'assistència de més de cinquanta comensals.

També com cada any s'escollí per sorteig a la pubilla i l'hereu entre els assistents majors de 65 anys.

S'acabà la trobada amb un concert de música a càrrec dels músics Carles Coll i Bardés, al violoncel i en Carles Coll i Costa, al piano, descendents, com ens varen explicar, d'en Pau Coll Planas, de l'Estela, i ens oferiren un recital de cançó catalana, havaneres, música de pel·lícules i algun tema clàssic com ara el vals num 2 de D.Txosakovitx entre d'altres. Tot això mentre menjàvem castanyes torrades.

Enguany l'Obra Social de La Caixa va participar en el finançament de la festa.

En definitiva, la gent gran de casa nostra van demostrar ser un col·lectiu ben viu, actiu i amb ganes de continuar sent-ho.

GESTIÓ DE RESIDUS

En els darrers anys, al gestió dels nostres residus, d'aquells que generem en totes les nostres llars cada dia, està suposant un repte majúscul per qualsevol administració, inclosa la nostra administració municipal. Com sabeu, l'augment en el consum d'envasos de tot tipus de material està agafant una escalada monumental, i sols és en les nostres mans el poder aturar i millorar el problema que ben segur estem deixant per les nostres generacions futures, els nostres fills. La reducció dels residus de plàstic, de cartró i vidre és una tasca que haurem d'anar lluitant. Però mentre arriba aquest temps de millors consciència ecològica tenim la oportunitat de reciclar més i millor els residus que encara generem.

Aquest 2024 ens portarà novetats en el tema de la gestió de residus. De fet, no es cap novetat. Ja portem un temps donant-li voltes per poder gestionar aquest servei de la manera més pràctica, econòmica i respectuosa amb el medi ambient possible. En la darrera legislatura, els membres del consistori van estar treballant el tema, i l'herència rebuda ens ha anat bé per posar els fonaments de la nova prescripció.

Per una banda, s'han de canviar els contenidors que ara tenim escampats pel municipi. Necessitem poder pesar tot allò que és rebuig o fracció resta. Ara ens fan un capmàs i amb la puja de preus per abocar aquestes deixalles resultaria una puja excessiva.

Per altra part, també necessitem reconduir la forma, i també el cost, de la recollida. Això voldrà dir que en algun moment necessitarem fer la recollida nosaltres i que ens vingui a buscar les deixalles reduint els viatges a l'abocador i centralitzar el punt de recollida, que sigui únic. És a dir, recollir-nos les deixalles i "emmagatzemar-les" en un únic punt de recollida.

I encara més important, necessitem conscienciar-nos que cal fer bé el triatge de les deixalles. Encara ara ens trobem residus barrejats en totes les fraccions. És com si no féssim res si dins els contenidors d'envasos hi trobem paper, vidre o restes de menjar. Igual com si el cartró el posem dins el rebuig, o quan llencen les restes d'una pizza, l'embolcall i els tovallons tot junt dins una bossa i ho

posem al contenidor que sigui. Això fa que tot allò que hi ha al contenidor queda barrejat, no separat. I quan posem dins el contenidor groc –el dels envasos- ampolles d'aigua en el seu estat natural, sense arrugar-les, o llaunes o brics sense aplanar-los, estem reduint la capacitat del bujol o contenidor a sols una quarta part.

Això voldrà dir que ens haurem de proveir de les eines necessàries i poder-nos dotar del personal necessari. Sense que això vulgui dir destinar-hi més recursos, sinó al contrari. Tot allò que siguem capaços d'economitzar reduint el cost de recollida i les ajudes externes que siguem capaços de trobar tindran la contrapartida en aquestes noves eines i personal.

També cal acabar amb els abocaments salvatges en qualsevol voral de carretera o unes passes dins el bosc. I això no ho solucionem proveint-nos de més contenidors, sinó d'un millor ús dels que tenim i, sobretot, de l'educació i consciència cívica, social i ambiental que siguem capaços d'adquirir i desenvolupar.

En breu sabrem d'aquestes novetats que comportaran una recollida porta a porta adaptada a un municipi amb nuclis petits i moltes vivendes disseminades, la d'un remolc "recicla mòbil", canvis de contenidors per bujols, etc.

De tot això se'n farà una sessió informativa abans de posar-ho en marxa, perquè caldrà que entre tots ho fem el millor que puguem.

Benvolguts/des,

En breu es publicarà la nova **convocatòria d'ajuts Leader 2023 per a la diversificació de l'economia rural**. Aquests ajuts, finançats pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i el Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER) són subvencions a fons perdut per a la creació, ampliació i/o millora de negocis situats en l'àmbit territorial d'ADRINOC, i poden suposar un ajut de fins a un 40% de l'import de la inversió, en cas de projectes privats.

Amb data 21 de novembre es van publicar les bases de la propera convocatòria al Diari Oficial de la Generalitat num 9045. Son 72 pàgines.

Si desitgeu més informació, aclariments i assessorament personalitzat, les persones interessades podeu adreçar-vos a:

ADRINOC: info@adrinoc.cat 670 003 963
Seu: Av. Onze de setembre, 22 17800 – Olot
Subseu: C. Nou, 48 17600 – Figueres

Us animem a consultar el web www.adrinoc.cat on trobareu més informació.

Salutacions cordials.

Des de la Conselleria d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya ens expliquen que degut al tancament progressiu d'oficines bancàries des del 2008, actualment hi ha 503 municipis catalans que no disposen d'aquest servei al propi terme municipal.

Això vol dir que més de 300.000 ciutadans estan en risc d'exclusió financera. Han valorat diferents alternatives per garantir la inclusió financera i han optat per contractar un servei d'oficina bancària mòbil amb caixer automàtic en els municipis que no disposem d'oficina bancària.

Llicitaran un servei itinerant per tot Catalunya que serà prestat per un màxim de dues entitats de crèdit que, de forma alterna cada quinze dies faran aquesta atenció personalitzada també amb un treballador de banca i un xofer.

Concretament a la nostra comarca, a l'Alt Empordà això afectarà 26.491 persones de 44 municipis, és a dir, el 65% de pobles de la comarca.

En pobles majors de 250 habitants, aquestes estades quinzenals seran de com a mínim una hora. En pobles més petits, 30 minuts.

El passat dia 24 de novembre es va publicar a la Plataforma de Serveis de Contractació Pública l'anunci de licitació d'aquest nou servei. L'adjudicació està prevista per aquest proper mes de gener del 2023 i la posada en marxa del servei es preveu per al quart trimestre del 2024.

La Generalitat establirà un marc de col·laboració amb el món local per garantir el bon funcionament, especialment en aquelles qüestions vinculades a la implantació, el seguiment i l'avaluació de la qualitat del servei.

El Ple del nostre ajuntament del passat dia 15 de novembre, per acord pres amb la unanimitat de tots els regidors, s'adherí a la declaració institucional subscripta per la Conselleria de Feminismes, les quatre diputacions catalanes i totes les entitats municipals que a continuació us trascrivim:

Declaració institucional amb motiu del 25 de novembre de 2023

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència vers les Dones

Avui, 25 de novembre, Dia internacional per a l'eliminació de la violència vers les dones, afirmem ben alt i clar que la lluita contra les violències masclistes és una lluita col·lectiva que necessita de tota la societat. Perquè les violències masclistes no són un fet aïllat ni privat. Perquè les violències masclistes són el principal problema de seguretat pública que té el país. Perquè no són un problema de les dones. Són un problema de tota la societat.

En les darreres dècades hem viscut al nostre país un canvi profund en el rebuig social a aquesta violència estructural contra les dones. Per arribar fins aquí ha calgut posar nom a les diferents formes que adopta i assenyalar tots els àmbits en què es produeix. També ha estat fonamental que tant les dones com els homes aprenguéssim a identificar els fets que constitueixen violència masclista i, de manera cabdal, a responsabilitzar els agressors en lloc de culpabilitzar les dones que la pateixen per allò que han fet o no han fet.

Aquest canvi no s'ha produït perquè sí. Ha sigut fruit d'una intensa lluita feminista que ve de lluny, en l'àmbit social i comunitari, en l'àmbit laboral, en l'àmbit cultural o en l'àmbit esportiu, i que també ha guanyat un espai central a les institucions polítiques i les administracions públiques. S'hi destinen més recursos que mai per als serveis especialitzats d'atenció i recuperació de les dones i de les seves filles i fills.

Per això és inevitable que se'ns esgotin les paraules de condemna i que ens preguntem amb dolor: "per què no s'aturen les violències contra les dones?",

"per què no s'acaben els feminicidis?", o "per què no deixen d'augmentar les denúncies?".

Prenguem consciència que amb l'augment del rebuig social i la fermesa de la resposta institucional no n'hi ha prou. No afrontem un esprint sinó una carrera de fons. Tenim encara molt normalitzades actituds i comportaments masclistes de menyspreu, ridiculització, control o dominació envers les dones i els seus cossos. I massa sovint encara costa desprendre's dels estereotips sobre les víctimes i sobre els agressors, dels dubtes sobre la intenció de la víctima o supervivent que denuncia la situació de violència i de la complicitat o camaraderia amb l'agressor.

Aquest estiu tothom ha pogut veure com un fet ocorregut davant les càmeres i difós arreu del món no era suficient per obtenir en un primer moment una reparació àgil a la violència viscuda. Tothom ha pogut veure igualment que, perquè això passés, ha estat necessari tot un clam social d'indignació davant la manca de diligència de qui tenia la responsabilitat d'actuar, d'aquells que van aplaudir unes excuses injustificables, dels que van pressionar o qüestionar la reacció de la víctima i dels que varen ser tous en els seus comunicats o van callar massa dies. Tothom ha pogut veure igualment que, amb el

clam “#S'haAcabat”, les jugadores de futbol no denunciaven només aquests fets, sinó que posaven el focus en un conjunt de desigualtats que cal adreçar per garantir la no-repetició i per fer efectiva la igualtat.

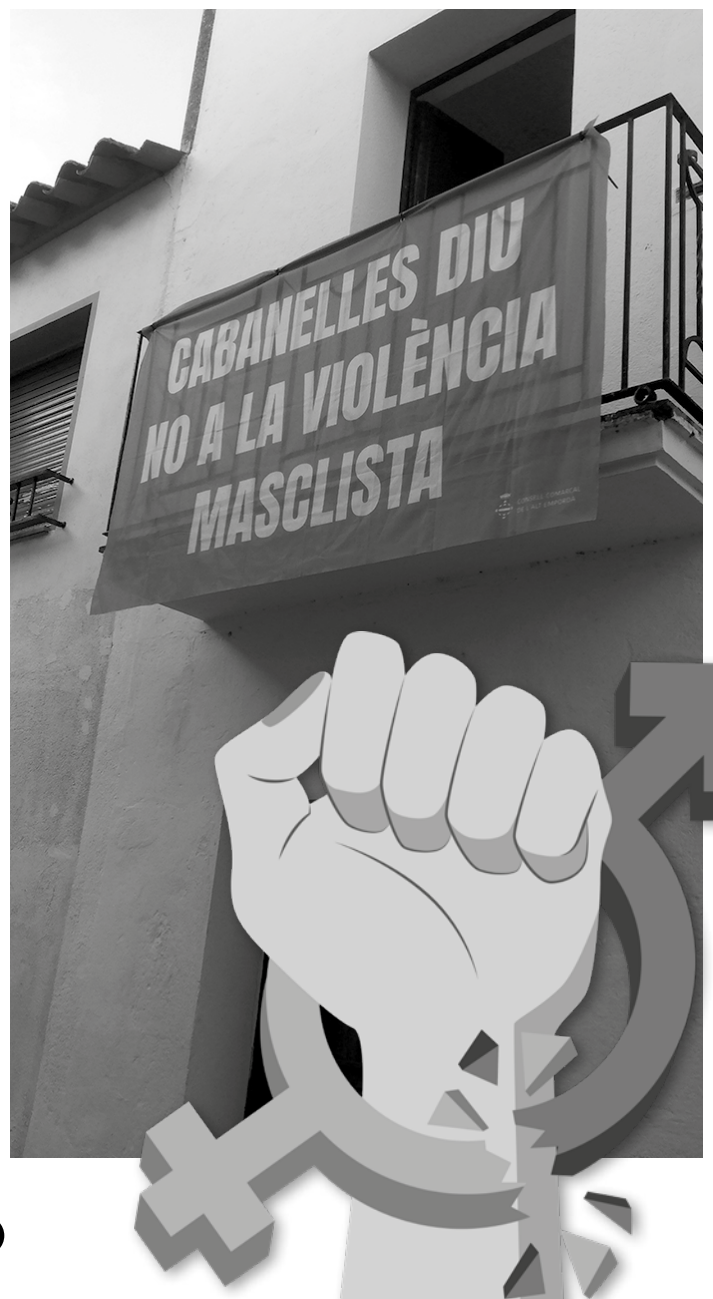
Aquest és el pas que necessitem fer totes i tots cada dia per acabar amb les violències masclistes. El silenci i la inacció no són respostes neutrals, sinó que donen suport a l'agressor, a la impunitat i a la reproducció de les violències. Cal trencar tots els silencis i tenir un paper proactiu en la prevenció i la detecció. Totes i tots som observadores i observadors d'unes violències que pateixen moltes dones del nostre entorn (familiar, d'amistats, laboral, educatiu, grups de xarxes socials, espais d'oci, al transport públic o al carrer) per part d'homes del nostre mateix entorn. Totes i tots podem evitar que es produeixi la violència intervenint i denunciant comportaments agressius, discriminacions i desigualtats. Podem contribuir a establir estàndards sobre què és acceptable i què no ho és en el nostre entorn, podem ajudar a reconèixer comentaris o comportaments intolerables, incloent-hi aquells discursos negacionistes de les violències masclistes, i empènyer així a superar les normes culturals patriarcals de la nostra societat. Podem cridar l'atenció sobre la situació de violència perquè s'aturi i exigir al nostre centre de treball, associació o espai d'oci que apliqui adequadament el protocol que està obligat a tenir.

Així mateix, totes i tots tenim també un paper cabdal en la resposta immediata després de la violència. Com a amiga o amic, familiar, company o companya de feina, veí o veïna, podem ajudar a qui ho està patint a identificar els indicis de la violència patida o dels factors de risc per la seva vida. És especialment important donar-li suport emocional, ajudar-la a superar la por, l'aïllament, la vergonya o el sentiment de culpabilitat que pot provocar la violència viscuda, assegurant-li que no és culpa seva, que som al seu costat i que la podem acompanyar als serveis especialitzats que es troben arreu del país o trucar al telèfon 900 900 120.

Les institucions polítiques del país —Generalitat de Catalunya, administracions locals i entitats municipi-

palistes— ens comprometem a dedicar tots els esforços i recursos necessaris per garantir el dret de les dones a una vida lliure de violències masclistes. Sabem que hem treballat molt, però encara hem de fer-ho molt més: amb la diligència deguda, amb una resposta integral i amb polítiques públiques transformadores i valentes.

Però, per erradicar les violències masclistes, és imprescindible la implicació de tothom. Cadascú i cadascuna de nosaltres podem ser agents de canvi. Aixequem totes les catifes, trenquem tots els silencis i tinguem totes les alertes activades per prevenir, detectar i reparar les violències contra les dones. Prenguem partit per aturar d'una vegada per totes la principal vulneració dels drets humans de les dones i per acabar amb el seu últim responsable: el patriarcat i la ideologia masclista que el sustenta.

Homenots

És dissabte i son les deu del matí. Soc a l'ajuntament i en Martí el fill d'en Josep de Cal Ros em crida de la porta estant i em diu que acompanya el seu pare, en Josep.

El va a buscar i entra amb ell fins a la sala de plens on farem l'entrevista per escriure aquest escrit que teniu a les mans. Després de saludar-nos, en Martí torna a marxar i ens quedem en Josep i jo asseguts al voltant de la taula.

JOSEP AYATS RIERA

Porta una bossa de cuir penjada en bandolera i quan s'ha acomodat l'estira i la posa al pit i comença a treure coses: cartera, fotografies, un sobre amb més fotografies, un plec de papers escrits pel davant i pel darrera unit amb un clip...

Renoi: sí que veniu preparat!

És que m'he preparat perquè no em deixi res al calaix. A certa edat la memòria ja no és com abans!

Vos vau fer d'agutzil...

Això mateix: primer agutzil i al cap d'un any d'agutzil i de "concejjal", de regidor, tot junt. I això va començar l'any 1958 i va durar quaranta anys, més o menys! En aquella època érem cinc "concejals", perquè no hi havia prou gent perquè fóssim set, com ara.

En què consistia aquesta feina, aleshores?

Treballava pel municipi: feia la lectura manual dels comptadors de l'aigua pública, controlava la quantitat de clor amb els dosificadors que hi havia en els dipòsits –en aquella època tres i després quatre- del municipi de Cabanelles. Quan havia anotat les dades, ho portava a una química de Borrassà que, amb les mostres que li portava, ella ho analitzava, tant les mostres dels dipòsits com de les fonts. Llavors ella deia si calia apujar el clor o baixar-lo. També feia la tasca de manteniment dels carrers, dels cementiris... procurava tenir-ho tot en condicions. No recordo haver discutit mai amb ningú! "Canvi d'impressions", sí, però allò de discutir, discutir, amb un veí, crec que mai! No m'han agradat mai les discussions a mí, però és veritat que a vegades ja venen soles sense que les busquis, i que si t'ataquen, t'has de defensar. Fins a cert punt pots aguantar, però més del que calgui, no! Però sempre has de trobar aquell punt per no fer pujar el nivell... I com a membre de l'ajuntament

assistia a les reunions.

Sou fill de Cal Ros...

Vaig néixer el dia 21 de desembre de l'any 1931 a Cal Ros, al costat de l'ajuntament. Això vol dir que el proper 21 de desembre en faré 92 anys!

He viscut tota la vida aquí, fins fa quatre anys que m'estic a Vilamalla, amb el meu fill Martí i la seva esposa Joaquina, que em cuiden molt bé.

De petit anava a l'escola, que també era molt a prop de casa, on avui hi ha l'ajuntament. Cal Ros, l'ajuntament i l'escola eren tres edificis seguits. En aquella època érem entre trenta i quaranta alumnes. Érem mainada de tot el municipi i també alguns de fora. Perquè en aquella època hi havia un mestre molt bo, en Josep Riera. I hi va haver un efecte crida que va arrossegar alumnes d'altres pobles. Aquest mestre va viure una temporada aquí, però després va anar a Navata.

Vaig anar a l'escola des dels 4 o 5 anys fins als dotze, que vaig anar a La Salle de Figueres. Allà hi vaig fer tres cursos: el cinquè grau, el preparatori de comerç i el tercer de comerç, que no el vaig acabar ben be del tot, perquè faltaven mans a casa. A casa vivíem de la terra, el bestiar i jornals i vaig plegar per ajudar el pare. Fins que em va tocar anar a fer el servei militar, la "mili".

On us van fer anar?

Primer a Ribes de Freser. I després a Berga. Allà jo era l'encarregat del "morse". En un equip de transmissions. Mentre els soldats feien instrucció,

nosaltres érem tres o quatre, allà a l'ombra fent pràctiques de "morse". I així vaig acabar el servei militar, sense suar gaire.

I torneu cap a casa...

Si, torno a estar treballant a casa, de tant en tant sortia algun jornal a fer, fins que em va sortir una feina en una serradora de fusta de Figueres. Allà hi vaig treballar entre vuit i nou anys. A treballar hi anava en bicicleta primer, amb un meu amic de Navata que també hi treballava i amb una "Mobilette" després. En aquella època guanyava 900 pessetes. Ja més tard, de casat, vaig comprar un Citroën furgoneta per no mullar-me quan plovia. El vaig comprar a Figueres, a Can Guix, a la Plaça Coberta. Eren els representants de la marca i em va costar 74.000 pessetes. Pagant en lletres, eh?! Era la manera d'anar fent!

Com vau conèixer la Nita?

A les festes dels pobles del voltant, que era on anàvem en aquella època per divertir-nos i fer festa. A més, a Navata, hi tenia amics de la mateixa edat i tot sovint fèiem balls i tertúlies... la feiem petar sovint... i mira: l'any 1955 ens vam casar a Navata: l'Anna Triola i Curbairan i un servidor! El jovent de Navata deia: "en Josep de Cal Ros s'emporta la noia més guapa de Navata". De fet, era guapa!! Vam anar de viatge de nuvis a Barcelona, ens vam estar en un hotel que no recordo el nom durant uns quatre dies, després en una excusió que organitzava l'hotel mateix vam anar a Montserrat. Perquè ja ho deien abans: "No eres ben casat si no anaves a Montserrat", o una cosa semblant. Vam venir a viure a Cal Ros, amb els pares i un any després, el 14 d'octubre del 1956 va néixer en Martí.

Com era la vida a Cabanelles en aquella època: anys 50 – 60?

Molt diferent a la d'ara!

Per començar no existien això de les "noves tecnologies". A mi, aquestes tecnologies d'avui em van una mica grans. Son una mica de mal entendre. A la gent jove ja veig que no, que ho porten molt bé i els ajuden. Ells les dominen, pels grans ja és una altra història!

Tot era més senzill. També les diversions. A més de treballar, quan podíem fèiem ball: aquí a l'Hostal d'en Vilar, amb la gramola, després a Navata, a Lladó alguna vegada, però teníem més tirada a Navata, amb els amics, que avui la majoria ja no hi son! Alguna vegada al cinema a Figueres, però poques. També havia vingut una

temporada un home a fer cinema amb una màquina portàtil aquí a les escoles, però no va durar gaire. Alguna vegada havíem anat cap a la banda de Banyoles, però no tant.

En aquella època la Nita també treballava. Anava a fer hores en cases de gent rica de Navata, que tenien minyona. Allò fixa, no. Feia hores a Ca l'Anton Casamort i d'altres. També a Can Puig de Vilademires. Hi anava amb bicicleta primer i amb "Mobilette" després.

Recordo les dècades dels anys 70 i 80 com l'etapa en què he vist més canvis al nostre municipi. Es van fer moltes obres, es va construir el local polivalent a l'entrada de Cabanelles. Crec que va ser idea del secretari Martí Pujol i l'arquitecte Ramon Galimany. També es va pavimentar els carrers del poble i d'Espinavessa. També la instal·lació de l'enllumenat públic, la construcció de 3 o 4 pous per fer arribar l'agua potable a tot el municipi i molts i molts quilòmetres de canonada soterrada per conduir-la als dos dipòsits i d'allà distribuir-les als masos de tot el municipi.

Més tard es va reformar el local de l'Ajuntament, ampliant-lo pel costat, ocupant l'espai que havia estat les escoles municipals.

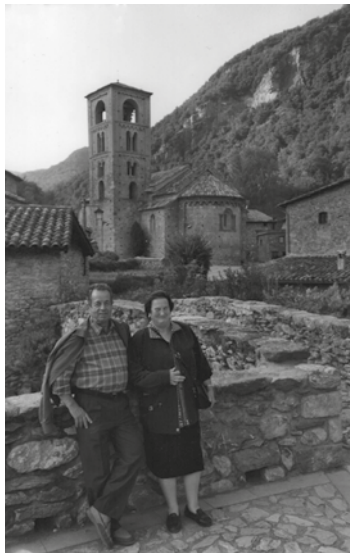
Quan deixeu la feina d'agutzil us va rellevar en Magí?

Si, jo el vaig entrenar una temporada: venia a fer el recorregut amb mi per tot el municipi i ho va aprendre ràpid, fins que va començar ell tot sol. El trobo molt a faltar! Perquè, a més de veïns érem bons amics. Un home molt simpàtic.

Com va ser el darrer temps abans de la jubilació?

L'any 1976 vaig anar a treballar a una fàbrica tèxtil del poble d'Ordis i allà em vaig jubilar als seixanta-quatre anys. Era l'any 1995.

L'any 2009 es va morir la Nita. No va ser sobtadament perquè feia una temporada que patia del cor, fins que aquest va dir prou. Va passar un temps, potser un any i mig, fent entrades i sortides de l'hospital, ara ingressada, ara a casa... de principi ja ens van dir que no hi havia res a fer. Ella tenia un any menys que jo i quan va morir tenia setanta set anys.

Vaig estar sol aquí a casa fins fa quatre anys que, com he dit abans, m'estic amb el fill i la nora, que valen un imperi i em sento molt ben cuidat i no em falta res.

Tinc una neta, la Maria Àngels, que ara te 43 anys i viu a Sant Esteve d'en Bas, amb el seu marit i la meva besneta, la Berta, que te 14 anys i també me'ls estimo molt.

Arribats en aquest punt, en Josep comença a desplegar els papers que duia al sarró i fem una exposició de fotografies de diferents moments de la seva vida sobre la taula de l'ajuntament. Sort que és grossa! I apareixen els papers que portava a tall de recordatori, alguns dels quals reproduïm tot seguit:

Jutges de pau de Cabanelles que he conegut i recordo:

Pere de Can Puig de Vilademires
Jaume Planas del Mas Cucut
Fernando Sabater, de Cal Rajoler de Cabanelles
Secretaris que he conegut i recordo:
Sala de Girona
Bartolomé de Figueres
Vila de Navata
Tarrés de Terrades
Ponç Feliu de Riumors i Besalú
Álvarez de Figueres
Torrentà d'Ordis
Estarriola de Fontcoberta
Anna Casadevall de Cabanelles

Alcaldes de Cabanelles que he conegut i que recordo:

Francisco Arbussà
Joaquim Gummà
Albert Casadevall
Martí Espigulé
Sebastià Pèlachs

Han passat gairebé dues hores i acabo la xerrada molt més relaxat del que l'havia començat. En Josep és un home que amb el temps ha anat perdent oïda i s'ha de cridar fort perquè t'entengui, però tot i així, respira una pau, una tranquil·litat d'esperit... una tendresa que fa agradable la conversa, i amb les seves paraules et fa entrar en la conversa com si estiguessis vivint allò que t'explica. Et fa practicar una escolta activa.

Al final d'aquests apunts manuscrits hi llegeixo aquesta frase, que suposo tenia escrita per fer-la encabir a la conversa. Per això la poso aquí: "Saludo a tota la gent del municipi de Cabanelles i us desitjo que tingueu salut i sigueu molt feliços!"

Moltes gràcies Josep.

Sebastià.

DES DE L'AJUNTAMENT

Aquest octubre han acabat les obres de pavimentació i arranament de la carretera que uneix Espinavessa amb la N-260. Concretament el tram que des del trencant de Can Tanic va a buscar la riera de Sant Jaume i fins al límit del terme municipal amb Navata, a Costa Rasa.

A banda de la pavimentació amb quitrà, s'han refet i afegit algunes voreres de formigó per canalitzar les aigües pluvials. Més endavant, gairebé a l'encreuament amb la N-260 es van ficar un parell de pegats amb formigó per tancar uns forats perillosos. En una propera fase, mirarem de refer el ferm des d'aquesta cruïlla fins a tornar a trobar el límit del terme municipal.

Val a dir que aquesta obra ha estat subvencionada per la Diputació de Girona.

També s'ha procedit a encerclar amb una tanca metàl·lica perimetral i porta tots els pous d'aigua de boca inclosos en la xarxa de baixa del municipi. Concretament els d'Espinavessa, el pou vell de Queixàs també i el dipòsit de Queixàs.

Més endavant es faran el dipòsit de Cabanelles i el d'Espinavessa.

(pou Espinavessa i dipòsit Queixàs)

Com cada any hem procedit a fer el desbrossament de camins i manteniment de les franges perimetrals als nuclis de Cabanelles i Espinavessa, els dos nuclis locals, com a prevenció d'incendis forestals.

Ho ha fet l'empresa especialitzada Aricoforest, S.L.

Hem recuperat el punt d'aigua proper a la carretera d'accés al nucli de Cabanelles, abans de l'inici de la que puja a la Mare de Déu del Mont.

Hem optat per un punt d'aigua pràctic. Pitjant amb el peu un sensor surt un rajoliu per refrescar-se. Hem optat per aquest sistema substituint la típica font amb aixeta perquè sempre hi ha la possibilitat d'un descuit i deixar-la oberta. I amb l'escassetat present, hem de ser el màxim de curosos en no malmenar-la.

Un altre dels problemes anteriors d'aquest punt era que sovint persones desconegudes venien a omplir bidons d'aigua.

DES DE L'AJUNTAMENT

Properament, des de Dipsalut, vindran a renovar l'aparell DEA –desfibril·lador extern automàtic– que tenim a l'exterior del local polivalent de La Sala.

També equiparem amb un altre aparell DEA el nucli d'**Espinavessa**. En aquest cas farem un contracte de lloguer a través de l'ACM, per mitjà d'un acord marc i que inclourà la instal·lació i el manteniment.

Aprofitarem aquesta instal·lació a un lloc a determinar, però accessible, del local social d'Espinavessa, per fer una xerrada formativa pel seu bon ús oberta a tota persona.

Aquest passat dia 15 de novembre es va acabar el termini de presentació de sol·licituds. S'han presentat quinze persones i en breu es constituirà la mesa de contractació. Esperem que aquesta vegada la persona que ocupi el lloc de treball tingui la continuïtat necessària.

En breu es procedirà a l'enderroc de la torre circular annexa al campanar de l'església de Santa Maria de L'Estela, degut a diverses patologies.

Després de l'actuació de rehabilitació que es va fer a la coberta del campanar aquest 2022. Aquesta torre circular data del segle XVIII, i després d'un estudi històric dels paraments de l'escala annexa, realitzat per l'arqueòloga Sra. Laia Muntaner i valorades les seves conclusions s'ha proposat l'enderroc total, degut al mal estat de conservació. A més, això podrà permetre contemplar tota la façana de migdia de l'església i visualitzar la totalitat de la làpida funerària amb inscripció datada del 1307.

Degut a la càrrega de treball administratiu de la nostra oficina municipal i a que la Cristina, que va cobrir la plaça per ajudar la Núria va deixar la feina per anar a treballar a Figueres, vam obrir altra vegada la convocatòria per cobrir la plaça d'auxiliar administratiu del grup C2 per necessitats temporals, al quedar buida l'antiga borsa de treball.

PERE-PAU
Mòbil: 607 867 711
FUSTERIA - EBENISTERIA
i tot tipus de reparacions
fusteriaperepau@gmail.com

HOTEL MASIA LA PALMA
GASTRONOMIA & SPA
www.masialapalma.com
972193137 - info@masialapalma.com
Espinavessa - Girona

VENDA DE LLENYA
info@bosquerols.cat
636 900 179 / 617 110 628

Enigmes núm 72 (la sol.lució)

1.- Quan ens vam acomiadar a la darrera reunió de l'empresa, hi ha haver quinze encaixades de mans entre les persones assistents. Quantes persones hi havia a la reunió?

6 persones

2.- Un col·leccionista te mil monedes de plata per netejar i va a una botiga a comprar el producte necessari per netejar-les totes. Li pregunta al botiguer quan li costarà netejar 1000 monedes, i aquest li respon que li costarà dues-centes cinquanta monedes de plata.

Be, doncs ja no necessito netejar-les totes!, va dir. Saps quantes monedes de plata va acabar pagant al botiguer per netejar la resta de monedes, sabent que no li'n va sobrar gens de producte i que les va netejar totes?

Va pagar 200 monedes i en va netejar 800

3.- A Cabanelles es va fer el campionat d'escacs de l'Alt Empordà. A la sala hi havia 15 taulers . A la primera ronda, els participants van ocupar totes les taules. I sabem que hi havia el doble d'homes que de dones. Entre els homes, per cada dos de cabell bru n'hi havia un de ros. En Carles i en Ramon eren pèl-roig.

Sabries dir quants van participar, en total, al campionat?

30 participants, dos per tauler

4.- Sabries dir els noms de dos masos dins una mateixa finca, que conformen un conjunt, situat a ponent del municipi de Cabanelles, inclosos en l' Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, i que segons el Pla Especial d'identificació i regulació de masies i de cases rurals de l'Ajuntament de Cabanelles son edificacions anteriors al 1200 amb reformes i ampliacions posteriors ?

Està situada al nord-oest del seu nucli de població, i ben a prop hi passa un riu amb nom de sant, i també hi ha una font.

Can Cortada i Mas Olivet

CENT ANYS de la MERCÈ de CAN CULLERA

El passat 13 d'agost vam acompanyar la Mercè Prujà i Ricart, de Can Cullera va celebrar els seus primers 100 anys de vida.

100 Anys

PERGAMINS

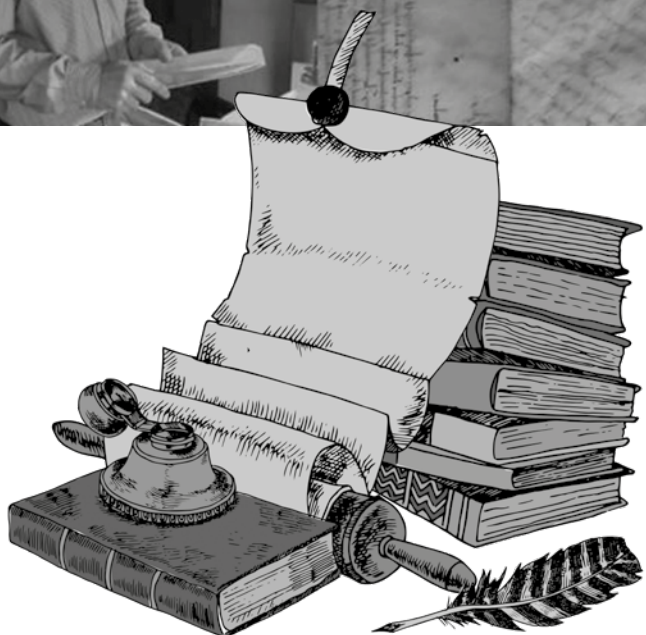
de Can Gummà

L'Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà ha catalogat seixanta dos pergamins entre els segles XIII i XVII, concretament entre els anys 1228 i el 1639 del mas Can Gummà de Casamor.

Aquest fons patrimonial que es conserva en bon estat de conservació i que fan referència a la vida de diferents generacions d'aquesta família de casa nostra, versen sobre testaments, capitulacions matrimonials, pagaments de censos, compra venda de terres son escrits en llatí.

A partir d'ara ja es poden consultar i descarregar a Arxius en Línia.

Des d'aquí, una cordial felicitació a la família Gummà per aquest treball de guarda patrimonial i generosa obertura d'aquest tresor a tota persona que vulgui accedir-hi.

SERVEI DE

Teleassistència

La teleassistència és un servei públic d'atenció a domicili per a persones en situació de risc, aïllament o fragilitat. Proporciona acompanyament i resolució immediata d'emergències que puguin sorgir, per donar seguretat i major autonomia a aquestes persones i els seus familiars. Funciona les 24 hores del dia tot l'any. La persona usuària disposa d'un terminal connectat a un centre d'atenció telefònica. Aquest centre també disposa d'equips d'intervenció domiciliària que es desplacen sempre que cal. L'objectiu és promoure una millor qualitat de vida.

Se'n pot disposar sigui quin sigui el nivell d'ingressos. En funció de la renda se n'estableix la gratuïtat o una petita quantitat mensual de copagament. Aquest servei fa el seguiment telefònic i sempre que cal presencial. Les persones que el tenen hi poden trucar en qualsevol moment o prémer el botó d'un penjoll o polsera per alertar en cas de necessitat, i des del Centre es movilitzen.

En aquests moments, a Cabanelles l'utilitzen 8 persones. Això representa un 32% de les persones majors de 80 anys i un 12 % de les majors de 70.

Aquesta servei el presta Dipsalut en col.laboració amb els ajuntaments i consells comarcals gironins, i es pot demanar a través dels serveis socials del Consell Comarcal de l'Alt Empordà.

Si desitgeu més informació, podeu adreçar-vos a la treballadora social o contactar-hi telefònicament al número 972 52 20 00.

Aquí us recolliran les vostres dades bàsiques i us donaran cita amb els Serveis Socials que corresponen al nostre municipi. L'horari d'atenció és de dilluns a divendres, de les 9h a les 14h.

Us animem a fer-ne ús si creieu us pot ser útil!

També hem viscut i celebrat

Vilademires

Festa de Queixàs

Festa de Queixàs

Festa del Municipi de Cabanelles

FESTA MAJOR DE QUEIXÀS

DIUMENGE 13 D'AGOST

A LES 12:00 OFICI SOLEMNE

I TOT SEGUIT SARDANES AMB L'ORQUESTA

LA PRINCIPAL DE PORQUERES

ACABADES LES SARDANES HI HAURÀ UN PICA-PICA

Les dones inicien curs

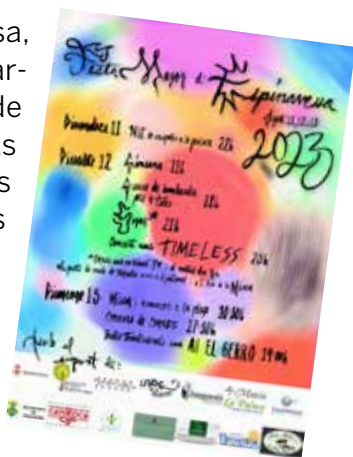
Vilademires

Festa Major d'Espinavessa

El veïns d'Espinavessa, com cada any, vam passar-ho d'allò més bé els dies de la nostra festa major. Es van organitzar activitats per la mainada i per als més grans..

Totes les activitats ens van portar molta feina però després les vam poder gaudir tots plegats.

Els preparatius començaren uns tres mesos abans tot decidint en l'assemblea de l'associació de veïns quines activitats es farien, quins grups tocarien, com es faria la decoració del poble... Es van repartir les tasques i poc a poc es van anar fent tots els preparatius. En més o menys intensitat, vam intervenir la majoria de veïns del poble.

Els artistes d'Espinavessa van dissenyar la decoració dels carrers i els veïns la van fer realitat amb la complicitat dels més petits. Quedareu sorpresos quan veieu les fotografies del poble d'aquells dies, una passada de bonic!

Finalment, arribà el primer dia de festa, divendres, amb el concurs "culinari". Aquest estiu es tractava de preparar "pinxos" o enfilalls. Com ja és costum, els veïns de les diferents cases del poble van preparar una gran varietat d'enfilalls. Estaven boníssims, el jurat tingué dificultats per decidir quins eren els millors. L'ampolla de vi, que era el premi, la vam compartir entre els assistents.

Dissabte, vam començar amb els jocs infantils i la guerra de bombardes, al vespre, el sopar de germanor que va consistir, com és habitual, en un plat amb salsitxes, xoriç, xuia, dues llesques de pa amb tomata i un iogur de postres. L'actuació musical, va ser a càrrec del grup musical "Timeless", a mig concert es van rifar pacs per anar a Torremirona, pots de mel i el tradicional pernil i, seguidament, es va trencar la "pinyata" plena de llaminadures, acabant amb el ball de nit.

Diumenge, es celebrà la missa acompanyada d'un bon vermut. A la tarda, amb el grup "Ai el gerro" vam ballar tots els balls tradicionals que ens van proposar.

Va ser una festa molt completa on totes les famílies i amics que van participar en alguna de les activitats organitzades, van gaudir de valent.

Les persones que viuen en el mateix poble i que treballen fora, en el dia a dia es troben pel carrer, es saluden, fan petar la xerrada i poca cosa més; esperen dies com aquests en què hi són tots per poder gaudir de la bona companyia. Uns dies més tard, es valora com ha anat la festa i s'analitzen les coses a repetir i les que s'han de millorar, normalment, ens sentim molt satisfets de la feina feta i comencem a pensar en la festa de l'any següent.

Viure en un poble petit com el nostre dóna la possibilitat de compartir moltes activitats, neguits, mancances i objectius. Sempre intentant millorar la qualitat de vida i, sobretot, donar un bon exemple de convivència i solidaritat als més petits.

Només afegir que el proper estiu esperem que gaudeixin de la nostra festa els veïns de tot municipi.

Associació de veïns d'Espinavessa

